

عنوان مقاله:

معاد قرآنی از دیدگاه علامه مجلسی (ره)

محل انتشار:

دوفصلنامه کتاب قیم، دوره 2، شماره 7 (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسنده:

شهاب الدین وحیدی مهرجردی - استادیار دانشگاه ادیان و مذاهب اسلامی

خلاصه مقاله:

معاد و اعتقاد به عالم قیامت از اندیشه های اولیه حیات بشری بوده است و همه ادیان الهی پیروان خود را به روزی وعده میدهند که به حساب همگان رسیدگی می شود. اما در کیفیت و چگونگی انتقال انسان هابه آن عالم اختلاف نظرهای شدیدی بین پیروان ادیان و متفکران آنها وجود دارد. فقها، فلاسفه، متکلمان ومحدثان شیعی با توجه به نوع نگرش و مبانی فکری خود، معاد را پیش روی ما به تصویر می کشند. علامه مجلسی (ره) به عنوان یک مسلمان شیعی و محدث، معاد خود را مبتنی بر آیات قرآنی می داند و با استفاده از آیات، علاوه بر نفس معاد، به اثبات معاد جسمانی نیز می پردازد و این برخلاف نظر برخی از علماء است که معاد قرآنی را مثالی می دانند. در این تحقیق، برآنیم تا با بررسی معاد قرآنی در آثار و آرای علامه مجلسی، به اصل معاد جسمانی که مورد تایید اوست بپردازیم. او این معاد جسمانی قرآنی را مبتنی برهان عقلی میدانند و منکر این معاد را کافر می شمارد. علامه علی رغم اینکه انسان را دارای دو بعد روحانی و جسمانی میدانند روح را امری غیر مجرد به شمار می آورد. به نظر می رسد ایشان متأثر از دیدگاه های استاد خود میرزافعی نایینی و نیز پدرش، محمدباقر مجلسی (ره)، بوده است. علامه مجلسی (ره)، ایمان به معاد جسمانی و ایمان به بهشت و دوزخ را از ضروریات دین اسلام بر می شمرد.

کلمات کلیدی:

علامه مجلسی، اصول دین، قرآن، نفس، معاد جسمانی، تناسخ

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/808800>

